

Anguel

De engel die zo graag wil leven

Het waargebeurde verhaal over een kleine engel, 'Little Angel', die als liefdeswezen wordt geboren in een stierenlijf.

31 augustus 2003 wordt hij geboren in een aards lijf, een pracht om te zien, maar hij is ziek en als hij slechts enkele dagen oud is, wil hij weg uit dit leven. Hij loopt weg van zijn moeder en gaat in z'n eentje in een hoekje liggen om te sterven. Als ik naar hem toeloop is hij al te zwak om weg te lopen en hij blijft bewegingsloos liggen.

Urenlang zit ik naast hem te praten en te vertellen over het leven. Hij luistert naar me maar reageert nauwelijks. Ik mag hem aanraken, maar hij voelt zich zo ziek dat hij alleen maar wilt sterven. Hij heeft nog geen naam en ik noem hem mijn engeltje, een prachtig teer wezentje; 'Little angel' noem ik hem.

De dagen daarna krijgt hij van de boer allerlei medicijnen toegediend en dan herstelt hij van zijn ziekte. Waarom besluit hij om te blijven leven? Omdat de boer wil dat hij blijft leven? Omdat ik over het leven heb verteld? Waarom?

Als hij een half jaar oud is vindt hij zichzelf een grote, stoere jongen en wil hij geen 'Little angel' meer heten; hij is tevreden met de naam Anguel.

Het eerste half jaar heeft hij een plezierig jong leventje. Hij is dikke vrienden met het kalfje Blanche en ze spelen samen naar hartenlust.

Als hij ouder wordt toont Anguel een wantrouwen naar de mens en hij kan flink snuiven en met zijn kop ineens naar voren stoten. Waarom dat wantrouwen? Weet hij wat hem boven het hoofd hangt? Anguel is namelijk geboren op een boerderij waar de stieren gebruikt worden om mee te fokken of te worden vetgemest en als vleesvee geslacht.

De keren dat ik bij hem ben, zing ik voor hem en dan worden zijn ogen zacht en dan wijkt even het wantrouwen uit de ogen. Langzaam verandert hij weer naar het lieve, vriendelijke wezen zoals ik hem leerde kennen als kalfje, totdat de mens hem weer laat zien hoe onbetrouwbaar de méns is. Nee het woordje ‘mens’ in voorgaande zin is geen vergissing. Anguel is een stier en wordt daardoor beoordeeld en bestempeld als onbetrouwbaar en gevaarlijk, een groot vooroordeel waardoor mensen raar kunnen reageren. Het volgende is een voorbeeld daarvan:

op een dag zit een van de koeien klem tussen ijzeren stangen en ik roep de hulp in van een buurman om de koe uit de benarde positie te bevrijden. Anguel staat rustig op een afstandje te kijken als de buurman een grote plank pakt en zonder enige waarschuwing op Anguel afloopt en hem met die plank hard en voluit in het gezicht slaat. Ik sta helemaal perplex en kan alleen maar geschrokken uitroepen: *‘Wat doe jij nou? Hij deed toch helemaal niets?’*. Als antwoord krijg ik: *‘Dan weet hij nu in ieder geval wat hem te wachten staat als hij wat van plan is’*.

Anguel is geschrokken weggelopen en blijft op grote afstand staan. Ik weet niet wat ik tegen hem moet zeggen. Hoe kan ik dit rechtvaardigen?

Zijn argwaan jegens de mens is weer enorm toegenomen en al mijn pogingen om hem enig vertrouwen te geven in de mens, zijn in één keer tenietgedaan.

Het duurt weer maandenlang voordat ik Anguel enigermate mag benaderen.

Anguel vertelt waarom hij zo kwaad is.

Als Anguel ongeveer twee jaar oud is, zegt de boer dat Anguel overbodig is en dat hij gedood, geslacht, zal worden.

Hij wordt apart gezet in de buitenstal, de laatste halte voor de stieren die geslacht zullen worden. De dieren worden dan in sneller tempo vetgemest om na enige maanden te worden geslacht.

Ik probeer regelmatig om contact te krijgen met hem en om een beetje plezier te brengen in zijn leven: een keer lekker gras geven of hooi of kuilgras. Hij laat zich zelden aaien. Woedend kan Anguel ineens naar voren schieten om de mens te willen stoten, te verwonden. Hij laat zich door niemand aanraken.

En dan, eindelijk, vertelt Anguel mij waarom hij steeds zo woedend reageert op mensen: Anguel is kwaad op de hypocriete mens die hem als kalf in leven heeft gehouden om daarna over zijn leven te beslissen en het te beëindigen wanneer de méns wil.

Anguel wil verder niets meer tegen mij zeggen, maar ik praat wél tegen hém. Wekenlang vertel ik hem dat ik zijn mening deel over het hypocriete gedrag van sommige mensen. Ik vertel hem dat ik door zijn woeste buitenkant heen kijk en dat ik zijn innerlijk wezen zie dat zo liefdevol en puur is. Nog steeds zie ik die kleine engel die toen geboren werd. Wekenlang vertel ik hem dat hij mij niet voor de gek kan houden met zijn woedende uitvallen. Elke dag ga ik met hem praten of zing ik voor hem.

Op een gegeven ogenblik zie ik ineens weer een zachte blik in zijn ogen. Vergis ik mij? Het was maar een flits.

In de daaropvolgende weken/maanden verandert Anguel; heel langzaam zie ik wat vaker die zachte blik even in zijn ogen komen. Hij wil nog steeds niet met mij praten. Wat heeft het voor zin? Kan ik iets voor hem betekenen dan?

Steeds vaker komt in me op dat ik hem niet wil laten sterven ... ook ik heb met hem gesproken over het leven ... hoe hypocriet ben ik als ik hem laat sterven? Oké, het is niet mijn stier, maar betekent dat dat ik niet voor hem mag opkomen? Betekent dat dat ik mij het lot van deze stier niet moet aantrekken, maar langs mij neer kan leggen? Langs mij neer móét leggen? Kan hij niet gewoon blijven leven omdat hij een levend wézen is? Een levend wezen dat zélf mag bepalen wanneer hij wil sterven?

Anguel is gered van de slacht!

Ik ga met de boer in gesprek en vraag voor welk bedrag ik Anguel kan kopen. De prijs is niet mis: 1700,- euro. En dat is nog niet alles want wat daarna? Waar kan Anguel leven? In Nederland is weinig plaats voor stieren, althans niet voor stieren die mogen blijven leven.

Daarbij nog het probleem hier in Nederland: de vele regels en wetten voor het hebben van stieren. Stieren zijn geen hobbydieren. Nee, voor stieren gelden heel andere regels.

Bijvoorbeeld: als ik met stieren omga kan ik mij niet verzekeren tegen ongevallen. Met paarden (waar toch nogal eens ongelukken mee gebeuren!) kan dat wel. Als iemand van een paard valt en verlamd raakt worden ziektekosten vergoed. Geen probleem want een paard valt onder 'huisdieren'. Als iemand door een hond struikelt en van alles breekt .. geen probleem, dat wordt vergoed. Maar laat het woord 'stier' eens vallen en geen enkele verzekeraar wil je nog verzekeren! Een stier is een product, is handelswaar.

De boer wil Anguel laten slachten. Ik krijg het niet geregeld met een verzekeraar, Ministerie van Landbouw, enz. enz. Ten einde raad vertel ik Anguel dat ik het niet voor elkaar krijg om hem te kopen en dan ... dan begint hij te huilen. De tranen komen uit zijn ogen en rollen over zijn wangen en met twee grote vochtige ogen vol verdriet ontwijkt hij mijn blik.

Al vaker heb ik gemerkt dat stieren huilen. Het zijn geen toevallige tranen, nee ze zijn situatiegericht. Stieren huilen onder andere op momenten van verdriet, maar ook op momenten van grote ontroering of grote blijdschap.

Ook ik schiet in tranen als ik het verdriet van Anguel zie en voel. Nee dit kan niet. Wat oneerlijk tegenover Anguel ...

En weer ga ik met de boer in gesprek om uitstel te vragen. Weer voer ik gesprekken met het Ministerie, met verzekeraars. Wederom loop ik vast.

Een vriendelijke man bij het Ministerie vindt het geweldig dat ik dit wil doen voor stieren. Hij vindt het een prachtige missie en wenst me veel succes daarmee, maar daarmee zijn mijn problemen niet opgelost. De boer wil actie, wil zijn geld en wil dat het opgelost wordt. Ik zie geen oplossing en ga aan Anguel vertellen dat het me niet lukt.

Altijd kijkt hij me aan als ik op hem afloop maar nu staat hij met afgewend hoofd. Als ik zijn ogen zoek en hij me uiteindelijk dan toch aan wil kijken, dan zie ik weer dat grote verdriet en weer komen er tranen uit zijn ogen. Hij weet al wat ik wil vertellen. In mij komt een grote weerstand tegen het idee dat ik hem niet kan redden en een vastberadenheid komt in mij op: ik neem definitief de beslissing om hem te kopen en vertel hem dat hij, zolang als ik leef, nooit geslacht zal worden. *'Ik zie wel hoe ik het voor elkaar krijg, maar dat het mij gaat lukken dat weet ik zeker'*.

Anguel voelt dat ik het meen; verdriet en woede verdwijnen uit zijn ogen en met zachte liefdevolle blik kijkt hij mij aan.

En ik? Ik begin te huilen om deze lieve grote engel in een stierenlijf. Wat een zachtheid, wat een enorme liefde zit er in dit grote wezen.

Die zachtheid is nooit meer uit zijn ogen verdwenen. Een engel die wil blijven leven. Meer vraagt hij niet.

12 juli 2006 kan 'ik' Anguel kopen ... deze eer gaat naar een zeer liefdevolle jonge vrouw .. zij heeft het totale bedrag voor de aankoop van Anguel geschonken! Dank lieve Nicole !

Doordat het geld voor Anguel geschonken wordt, heb ik de mogelijkheid om zijn vriend, de enorm grote knuffel'beer' Snowy, te kopen. Snowy is bijna even oud als Anguel en ze zijn van jongs af aan al samen. Wat een genot om Snowy het goede nieuws te kunnen vertellen dat ook hij VRIJ is en zal blijven leven zolang als hij wil.

